Engin Erkiner: Seçim öncesinde değişik kişiler tarafından gazete sütunlarına da yansıtılan BDP'ye yönelik büyük operasyon, "KCK operasyonu" ismi altında başlatıldı. Bu operasyon, BDP'lilerin TBMM'ne döndükleri güne, Başbakan'ın yeni Anayasa için BDP ile görüşeceğini açılmamasına denk geldi.

Yıllardan beri yaşadığımızı bu gelişmelerle birlikte yeniden yaşıyoruz: Hükümetin sertleşme çizgisinin eleştirisi, sertleşme ve yumuşamanın birbiriyle birlikte gitmesini değerlendirememek, Kürtlerin en ileri sertlik politikasına yönelmesini ya da önemli bir strateji değişikliği istemek vd.

Burada egemen olan gazetecilik mantığıdır. Olayları günlük mantıkla değerlendirmek ve iyi bir gelişmeye göre iyi, kötü bir gelişmeye göre öteki yöne savrulmaktır.

1984 yılından beri süren, bunun öncesindeki uzun yıllarda da kökleri olan bir savaşa, bir halkın mücadelesinin değerlendirilmesinde daha temele inen değerlendirmelerle hareket etmek gerekir.

AKP Hükümetinin ve Başbakan Erdoğan'ın Kürt sorununda değişmeyen, sürekli bir çizgisi bulunuyor. Bu çizgi doğal olarak kendi içinde esnemelere sahiptir. Şu veya bu yöne yönelik esnemeleri, değişmeyen çizgi temelinde değerlendirmek gerekir.

AKP'nin Kürt sorununu çözmek gibi bir yönelimi yoktur.

Çözmekten kastedilen; geçmişe göre göreli bazı iyileştirmelerin yapılması, Kürtlerin bireysel bazı haklarının tanınması ile sınırlı değildir.

Kürtlerin bir halk olarak kabul edilmesi, ana dilde eğitim dahil haklarının yasalarla güvence altına alınması AKP için söz konusu değildir.

Bütün olayların altında değişmeden duran bu çizgi görüldükten sonra, günlük ya da dönemsel her olay, hangi yönde olursa olsun, bu temel dikkate alınarak değerlendirilmek zorundadır.

Gazetecilik anlayışı ise, temeldeki çizgiyi dikkate almadan, kendisine göre iyi ya da kötü değerlendirilebilecek her dönemsel olaya göre savrulur.

Açılım politikası gündeme geldiğinde “Kürt halkının sorunları çözülüyor” diye havalara uçar…

“Bunun beklenilenin çok altında kalan bir politika olduğunu göreceksiniz” değerlendirmesini yapanları ise, fazla kötümser olmakla eleştirir.

Genel bir tablo, genel bir değerlendirmenin sonucu olmalıdır. Günlük ya da dönemsel psikolojilerle gerçekçi bir tablo ortaya çıkmaz. Bunun sonucu olarak gerçekçi politikalar da izlenemez.

Burada en fazla zarar görecek olan ise Kürt halkı ve mücadelesidir. Sürekli politika değiştirmek, farklı şeyler yazmaktan ibaret değildir. Örgütlü olunan alanlarda mevzilenmenin, kadro anlayışının, taktiklerin de önemli oranda değişmesi gerekir.

Her dönemde önemli politika değişikliklerine giderseniz, sonuçta ne yapacağınızı şaşırırsınız.

Dönem “iyi” ya da “kötü”ye doğru evrildiğinde, yapılması gereken, önceden belirlenmiş politikanın farklılaşan koşullarda nasıl hayata geçirileceğini düşünmektir.

Politika en az birkaç yıldır açık olarak bellidir (bunun öncesi de vardır ama kısa olmayan bir süredir açık olarak bellidir): Türkiye demokratlarıyla, soluyla olabilecek en geniş işbirliğinin hayata geçirilmesi ve bu temelde rejimde önemli değişimlerin yapılmasının zorlanması…

Anayasa referandumunda da bu temelde hareket edildi, seçime de bu anlayışla girildi, hayatın değişik alanlarındaki faaliyetlerde de aynı temelde hareket edildi.

AKP'nin askeri ve sivil alandaki operasyonları yoğunlaştığında yapılması gereken, bu politikadan vazgeçip bambaşka bir alana gitmek değil; bu politikanın değişen koşullarda sürmesini sağlamaktır.

Herkes savaştan bıktı, burası açık…

Bu savaşın bir an önce bitmesini istiyor…

Burası da açık…

Ama isteklerinizi gerçeklerin yerine koyarsanız ve bu temelde hareket ederseniz, politik mücadeleden hiç anlamıyorsunuz demektir.

Hükümetin ve Başbakan'ın Kürt sorunundaki genel olumsuz çizgisini görüyorsanız, çözümün ancak her alanda yapılan zorlamalarla gerçekleşebileceğini de biliyorsunuz demektir.

Aksi durumda büyük umutlar ve büyük kötümserlik birbirinin ardı sıra gelir…

Burada politik duygularınızı ve hareket tarzınızı idare eden, o çok karşı olduğunuz AKP hükümetidir.

Bir oranda yumuşar, umutlar aşırı yükseliverir; yeni tutuklamalar yapar, izlenilen çizgiden büyük bir dönüş yapılması gerektiği, yasal alanın tümüyle boşaltılması gerektiği savunulur.

Ne biri ne de öteki…

Kurtulunması gereken önce bu günlük gazeteci anlayışıdır…